

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht (Austria) w dniu 20 października 2021 r. – Climate Corporation Emissions Trading GmbH/Finanzamt Österreich

(Sprawa C-641/21)

(2022/C 51/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Climate Corporation Emissions Trading GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Österreich

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywę 2006/112/WE, zmienioną dyrektywą 2008/8/WE⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że organy i sądy krajowe zobowiązane są uznać, że miejsce świadczenia usługi, które formalnie zgodnie z prawem stanowionym znajduje się w innym państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba usługobiorcy, znajduje się na terytorium krajowym, jeżeli świadczący usługę podatnik krajowy powinien był wiedzieć, że poprzez świadczoną usługę bierze udział w oszustwie w zakresie VAT popełnionym w ramach łańcucha dostaw?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmieniona dyrektywą Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług (Dz.U. 2008, L 44, s. 11).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 9 listopada 2021 r. – A

(Sprawa C-676/21)

(2022/C 51/28)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: A

Inny uczestnik: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia dotyczące swobodnego przepływu towarów zawarte w tytule II części trzeciej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub w art. 110 TFUE stoją na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które przewidują, że podatek od pojazdów samochodowych zawarty w wartości pojazdu w rozumieniu Autoverolaki (1482/1994) (ustawy o podatku od pojazdów samochodowych [1482/1994]) nie podlega zwrotowi właścicielowi pojazdu w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym, gdy ten właściciel wywozi pojazd w celu stałego używania go w innym państwie członkowskim? Czy ma w tym względzie znaczenie, czy zamiarem było, aby pojazd był stale używany głównie na terytorium państwa członkowskiego, które pobrało podatek od pojazdów samochodowych i czy rzeczywiście pojazd ten był stale używany głównie w tym państwie?
- 2) Jeżeli zamiar używania i rzeczywiste używanie pojazdu mają znaczenie dla odpowiedzi na pytanie pierwsze, to w jaki sposób należy udowodnić przedmiotowy zamiar przejściowego używania i przejściowe używanie, skoro nie można z góry ustalić okresu używania pojazdu prywatnego w państwie członkowskim?